

Meppel, december 2024.

Geliefde vrienden, familie, broeders en zusters.

In het afgelopen jaar is er heel veel gebeurd, daarom is deze nieuwsbrief wat langer dan u gewend bent.

Wij zijn dankbaar jullie te kunnen vertellen dat ondanks onze zwakke gezondheid en soms tegenstand, het werk doorgaat! Met name de vraag naar spreekbeurten neemt toe. Ook in Meppel en omgeving mag ik Gods Woord doorgeven en wil de Heere ons gebruiken. Ik heb de genade gekregen om gelovigen te helpen bij verschil van inzicht over leerstellige

onderwerpen, die soms tweespalt kunnen veroorzaken, dat vind ik erg verdrietig!

Voordat wij enkele ervaringen met jullie delen, willen wij jullie hartelijke bedanken voor jullie trouwe steun in gebed en financiële ondersteuning. Het is voor ons heel bemoedigend dat veel kinderen van God om ons heen staan en Hem bidden om kracht en bewaring en Hem vragen om ons en onze (klein)kinderen te zegenen. Gelukkig kennen al onze kinderen de Heere Jezus. Onlangs kwam mijn oudste kleinkind met zulke vragen over de ark van Noach, waar ik zelf nooit over nagedacht heb!

De Islam groeit

De Islam in Nederland groeit zowel in aantal moslims, als ook in fanatisme. Het is opmerkelijk dat zoveel jonge mensen, vaak meisjes, zich bekeren tot de Islam en zich niet schamen voor hun keuze, in tegendeel! Daar waar christenen zich soms zo lauw kunnen opstellen, zien wij onder moslims het tegenovergestelde! Kortgeleden werden wij door een kerkelijke gemeente in Meppel uitgenodigd om te spreken over het onderwerp: 'Hoe het Evangelie brengen aan moslims?' Er waren veel mensen maar we waren verbaasd dat er een aantal, niet uitgenodigde Nederlandse moslima's aanwezig

waren. Deze vrouwen hadden elkaar geappt over deze bijeenkomst en stelden moeilijke theologische vragen zoals: hoe kan het dat God(s Zoon) stierf? Want als God sterft, wie zorgt er dan voor het heelal, enz. Allemaal vragen waar de natuurlijke mens geen antwoord op heeft. Tegelijk werden we bemoedigd door een jonge, blijmoedig christin en ex-moslima, met steeds een glimlach op haar gezicht. Helaas was ze door haar man weggestuurd vanwege haar geloof. Ik vroeg één van de moslima's: waarom ben je eigenlijk moslim geworden? Ze zei: 'Ik was 10 jaar toen ik door mijn ouders meegenomen werd naar een Open Doors-dag. Daar hoorde ik voor het eerst het woord 'moslims'. Dit woord is neergedaald in mijn hart en ik kreeg liefde voor de Islam. Ik ging veel op bezoek bij islamitische gezinnen en ben ook getrouwd met een moslim. We hebben nu 5 kinderen die allemaal namen dragen van oud- islamitische strijders. De doorsnee moslims dragen deze namen tegenwoordig niet meer. Mijn man en ik willen het moslim-evangelie naar verre landen brengen!' (...!) Zo maken wij heel bijzondere dingen mee.

Ook vriendinnetjes van onze kleinkinderen in Meppel dragen hoofddoekjes! We maakten het bijv. in Amsterdam mee dat er moslims komen op evangelisatiesamenkomsten om twistvragen te stellen. Sommigen zijn boos op mij dat ik de Heere Jezus verkondig. Ik moet mij enerzijds nederig opstellen, maar anderzijds mag ik geen zwakte tonen, maar in de kracht van de Heere niet wijken! Ik heb geleerd mij niet te laten verjagen of vertrappen door de moslims. Toch hou ik van ze!

Eén van de redenen waarom zoveel jonge mensen moslim worden is de aantrekkingskracht van hun gemeenschap. Ze zijn erg gastvrij en hartelijk. Als jonge mensen moslim gaan worden, worden zij bijzonder geëerd. In westelijke landen worden jongeren vaak aan hun lot overgelaten en

is er vaak een slechte relatie tussen kinderen en ouders. Soms luisteren ook moslims naar mijn evangelieprediking, maar als ik neerkniel om te bidden, lopen ze kwaad weg. Deze mensen hebben veel gebed nodig. Als wij zulke, tot de Islam bekeerde vrouwen ontmoeten, worden we verdrietig, je ziet dat zielen verloren gaan, een mens die bewust kiest voor de verkeerde weg. Maar de Heere gaat door met Zijn werk!

Zaaien

Ik kom vaak mensen tegen die zeggen: 'Broeder Avakhti, 20 jaar geleden heb ik u daar en daar gehoord, kent u mij nog?' Helaas kan ik me niet iedereen meer herinneren. Er komen gelukkig veel mensen tot geloof! Pasgeleden ontmoette ik een dominee die zei: 'Lang geleden heb ik u gehoord op een bijeenkomst van stichting "Jij daar"'. Nu ben ik dominee, wilt u in mijn kerk een keer komen spreken?' Ja, wat doen we? Wij zaaien en soms na 10 jaar of nog langer komen mensen bij mij en zeggen dat ze tot geloof zijn gekomen.

Onze gezondheid

De ogen van Leyla zijn een flink probleem. Zoals we eerder in een nieuwsbrief schreven, kreeg ze verkeerde lenzen bij een staaroperatie. Haar rechteroog (het minst slechte!) wordt nu eerst door een professor geopereerd in Amersfoort op 10 december. En als het doorgaat wordt ook haar linkeroog, de slechtste, t.z.t. in Amsterdam geopereerd. Bid alstublieft dat zij haar oog mag behouden!

Het is bijna een jaar geleden dat ik een hersenbloeding heb gehad. En dat in de periode zo rond de kerst, waarin mensen opener zijn om het evangelie te horen. Toen ik zo ziek was dacht ik ook aan sterven en dat ik hier geen graf heb. Ik heb wèl een graf in Irak, waar zelfs mijn naam en geboortedatum al op staat. Als ik denk aan Irak - och, wat zou ik graag daarheen gaan en zeggen: de Heere Jezus zei: 'Wie in Mij gelooft zal niet sterven in eeuwigheid!' Maar ik kan helaas niet meer terug, dan word ik vermoord.

Tijdens het laatste hartonderzoek kwam naar

voren dat er veel kalkaanslag bij de aderen op mijn hart te zien was. Mogelijk moet ik volgend jaar een hartoperatie ondergaan. Een neuroloog heeft me andere medicijnen voorgeschreven. Maar ik maak me geen zorgen. Ik ben bijna 70, maar ik ga niet met pensioen. Jullie gebed hebben we heel hard nodig!

Bemoedigende ervaringen

Wij kregen een uitnodiging om naar een begrafenis van een mevrouw uit Veenendaal te gaan, die we niet kenden. Toch wilden we de uitnodiging aannemen om de rouwdienst in Woudenberg bij te wonen. Voordat de dienst begon, vroeg ik aan iemand van de organisatie hoe ze aan mijn adres kwamen en waarom ik was uitgenodigd. Het bleek dat de mevrouw in haar dagboek had geschreven dat zij mij 25 jaar geleden had gehoord en wilde dat ik t.z.t. op haar begrafenis zou komen. Via via zijn ze aan mijn adres gekomen. Wij waren al vroeg aanwezig en ik zat vooraan, naast de dominee. Tegenover ons was een groot schilderij op de muur van de 5 dwaze en 5 wijze maagden. Iemand zei zachtjes 'mooi hè?'; degene die dit heeft gemaakt is een lid van onze kerk!' Toen kon ik n.a.v. dit tafereel aan degenen die bij mij in de buurt zaten nog voor de dienst begon, het evangelie vertellen. Wonderlijk zoals de Heere dit alles heeft geleid!

Bijbelbelt

Ook in het afgelopen jaar heb ik weer de hogeschool De Driestar in Gouda bezocht. Zoals vaker mocht ik de jonge mensen vertellen over de liefde van de Heere Jezus voor hen. Er was ook een jeugdouderling bij. Wat hij die dag gehoord heeft, heeft hij ook aan zijn jeugdclub doorgegeven. Eén van de kinderen van die club, een meisje van ca. 10 jaar, hoorde 's avonds dat de dominee en enkele ouderlingen met haar vader spraken over wie ze zouden uitnodigen om in hun kerk te spreken. Zij riep: 'O ja, ik heb een verhaal op de club gehoord over een man, hij Avakhti; ga die toch uitnodigen!' Zij lijkt op het dienstmeisje bij Naäman... En ja hoor, een tijdje later kreeg ik een e-mail van

deze dominee en de ouderlingen aan wie het meisje haar verhaal heeft verteld. Zij nodigden mij uit om in hun kerk in Werkendam te spreken! De kerk was vol en ik heb met de vader van het meisje én het meisje zelf gesproken!

Razzak en de jonge evangeliste

Elk jaar krijg ik van de directie van de reformatorische school in Middelharnis een bemoedigende e-mail om daar voor volgend jaar weer te komen spreken.

Jongeren Middelharnis

Al meer dan 30 jaar rijd ik naar die school met 2300 leerlingen. Het thema is steeds: "Ja ik geloof!" Daarover spreken veel verschillende mensen: (ex) gevangenen, drugsdealers die tot geloof kwamen, zelfs een oud-minister van Defensie en een generaal. Er luisteren daar leerlingen en docenten uit Oudetonghe, Nieuwetonghe, Ouddorp en omliggende plaatsen. Leyla en ik vertrekken altijd midden in de nacht om op tijd in Middelharnis te zijn als de lessen beginnen. We kopen dan eerst nog even een broodje bij de bakker die mij inmiddels ook kent! Ja beste lezers, dit is ons leven! Inmiddels heb ik veel (reformatorische) kerken bezocht, zowel in het midden van het land, maar ook in Zeeland, Friesland, Rotterdam Sliedrecht.

School in Veenendaal

Wonderlijk dat de Heere God iemand als ik, die uit een ver land kom, hier wil gebruiken!

Dubbel leven

Nadat ik in een dienst gesproken had, belde een onbekende man mij en zei: 'U hebt gisteravond tot mijn hart gesproken! Ik ben zo iemand die in zonde heb geleefd, waar niemand wist.' Hij beleed naar mij toe, dat er veel zonden in zijn leven waren. Hij vertelde: 'Toen ik thuiskwam na de dienst zag mijn vrouw dat ik helemaal verbroken was. Ze vroeg: wat is er aan de hand? Ik heb haar toen gezegd: ik heb jou bedrogen maar ook God en de kinderen, iedereen!' Zijn vrouw heeft hem omhelsd en vergeven. Ze zijn beide tot geloof gekomen. Nu zijn het goede vrienden van ons en zijn onlangs allebei gedoopt. Helaas kon ik er niet bij aanwezig zijn, maar hij heeft daar getuigd van zijn gesprek met mij en zijn overgave!

In de macht van de duisternis

Dit jaar heb ik twee keer het werk-/hulpverleningscentrum in Noorden bij Alphen bezocht. Gelovige mensen nodigden mij uit om daar te komen spreken.

Gelovigen uit het dorpje 'Noorden'

Hier worden o.a. ex-drugsverslaafden en ex-gedetineerden opgevangen. Sommige mensen wonen er intern. Er zijn mensen die misbruikt zijn of depressief, chronisch angstig, anderen zijn zelfs gevaarlijk, soms krijgen ze medicijnen om kalm te blijven. Ik mag met hen spreken over de moeilijke dingen die ze hebben meegemaakt. Ik ben voor hen als een dokter of psychiater. Sommigen zijn vergelijkbaar met de mannen uit Mattheüs 8.

Vorige week ontvingen we een heftige video van onbekende moslims uit Irak, die mij op internet hebben gevonden en ten einde raad aan mij, een christen, vroegen om voor de mensen op de video te bidden. Het filmpje toont geboeide, bezeten jongens uit Noord-Irak. Ze slaan zichzelf, elkaar en zelfs hun moeder! Degenen die mij om hulp vroegen, weten dat de Islam hen niet kan helpen! Als ik kon, ging ik ernaartoe! Natuurlijk heb ik voor hen gebeden en gevast! Dat is het enige wat we kunnen doen.

Tot slot

Ook in de wijk waar wij wonen zijn veel mensen met problemen. Ze kennen mij misschien van een samenkomst die ze ooit hebben bezocht, spreken mij aan en delen hun zorgen met me. Wat is er veel nood!

Tijdens het schrijven van deze brief komt er een app binnen van een kerk in Meppel om iets te doen voor de vluchtelingen die in een groot cruiseschip ondergebracht zijn door het COA. Het werk gaat door!

Lieve mensen, nogmaals willen we jullie bedanken voor alles wat jullie voor ons doen, in welke vorm ook!

We wensen jullie heel gezegende feestdagen en een rijk gezegend nieuwjaar 2025. Houd vol tot de dag van de Heere Jezus – Joh.13:1.

Razzak en Leyla Avakhti

Van het Thuis Front Comité (TFC)

Heeft u vragen of opmerkingen, of wilt u deze nieuwsbrieven liever niet meer ontvangen, stuur dan een berichtje naar info@thuisfront-avakhti.nl.

Als u broeder en zuster Avakhti wilt steunen met een gift en hen wilt helpen met wat zij met name doen voor vluchtelingen, dan kan dat via:

Stichting Vergaderlokaal Meppel (ANBI),
Rekeningnummer: NL13 RABO 0341 8506 16

of via:

Stichting Nehemia (ANBI),
Rekeningnummer NL66 SNSB 0931 7011 39
S.v.p. altijd erbij vermelden:
"Vluchtelingenwerk Noord-Nederland"

U kunt uw gift ook overmaken op de privérekening van broeder Avakhti: NL08 RABO 0360 8678 47.

Telefoon TFC: 06-31749242 (Wim Rosier).